

Den har heller ikke været med på havforureningsområdet for at få stoppet det. Vi har et gammelt forlig med regeringen fra forrige finanslov, hvorefter flyovervågningen skulle overtages af forsvarret; det er jo ikke sket endnu.

Og i dag var der samråd, hvor elektronikskrotten var på tapetet. Der er heller ikke sket noget. Mobiltelefonerne er ikke blevet til genbrugsvirksomhed i Danmark. Det er sket andre steder. Det er sket i udlandet, fordi vi havde for lange sagsbehandlingstider herhjemme.

Vi har også været noget tøvende over for at stemme for bureaukratiseringer. Vi mener alvorligt, at vi gerne vil have regelforenkling på området, og det er jo netop ikke sket. Når man ser på, hvad vi skal stemme om i morgen med hensyn til gyllebeholderne, så får vi nu en ny spændende afart, et særligt korps af miljøkommissærer, som skal ud og kontrollere gylletanke. Det er ikke forenkling, det er en bureaukratisering, som vi burde have undgået.

Men det er konsekvensen af et samfund, hvor de store, stærke organisationer aftaler lovene med Miljøministeriet, og de så forelægges til godkendelse her. Det er den forkerte vej. Man bør inddrage Folketinget i god tid. Der har været ti år til det.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det har været en lang debat i dag. Det har også været en debat, hvor alle partier har ytret sig – og sådan skal det også være – oven på det folketingsår, vi har gennemført. Lad mig derfor starte med at gøre en kommentar til hver enkelt, der har deltaget partimæssigt, og lad mig starte med hr. Jacob Haugaard, som foreslog en dagsorden.

Den dagsorden kan jeg ikke anbefale at stemme for. Mit motiv er egentlig meget enkelt: Hvilket parti her i Folketinget arbejder ikke for at forbedre det enkelte menneskes vilkår i vores samfund? Det gør vi alle sammen. Det er ikke problemet, problemet er, at vi lægger noget forskelligt i det.

Og jeg vil sige til hr. Jacob Haugaard: Man er nødt til at erkende – det er jeg enig i – at love og regler ikke fungerer, hvis mennesker ikke også er med. Og må jeg ikke også stilfærdigt gøre opmærksom på, at politikere herinde i Folketinget faktisk også læser bøger, poesi og digte, og de hører også musik. De er faktisk som folk er flest.

Det næste, jeg vil understrege, er, at man kan mene meget forskelligt om magten, men magten er der nu engang. Den kan man ikke lukke øjne-

ne for. Den forsvinder ikke. Den er der, og den skal man forholde sig til.

Og endelig: Politik er altså også at tage stilling. Den kan man ikke lægge til side, gemme under bordet, lade være med bryde sig om. Man har politik, og man har demokrati, fordi det er den mindst ringe styreform, og det vælger man folk til, der skal mene noget og meget konkret påtage sig et ansvar. Demokrati fordrer dermed også, at du skal kunne kendes ved dit standpunkt, du skal kunne se forskel, og dernæst skal du altså også kunne sætte dig ned og forhandle, nå til enighed og nå til et resultat.

Derfor kan jeg ikke anbefale den dagsorden, fordi den trækker politik hen til et niveau, hvor det ikke hører hjemme, og fordi det ikke er det rigtige signal, føler jeg, om den måde, vi arbejder på, og som vi bør arbejde på i vores moderne politiske samarbejdsform.

Til Grønland og Færøerne og de grønlandske og færøske medlemmer her i Folketinget vil jeg gerne sige tak for de mange positive bemærkninger i deres indlæg. Jeg har glædet mig meget både over den stabilisering i færøsk økonomi, som jeg tror hr. Johannes Martin Olsen så rigtigt understregede, og den fremgang i Grønlands økonomi, som vi også kan se komme i disse år. Det er klart, at det er svært; med nuancer er det vanskeligt både i Grønland og på Færøerne.

Ser vi på den færøske befolknings oplevelser i 1990'erne, synes jeg – sagt til hr. Johannes Martin Olsen – at vi nu har grund til at glæde os over, at de vanskelige år trods alt er ved at blive afløst af en fremgang i beskæftigelsen, af lidt bedre økonomiske vilkår, og at afvandringen fra Færøerne nu er blevet afløst af en nettotilvandring, hvilket måske er det allerallervigtigste for Færøerne. Det synes jeg er det lykkeligste, der er sket, for det betyder, at det færøske selvværd og også det færøske håb har fået flere kræfter, end det havde før.

Jeg synes også, at jeg godt vil kippe med flaget og sige, at det er et bemærkelsesværdigt resultat, at landskassens budgetunderskud er blevet nedbragt og i 1996 vendt til et overskud. Jeg vil derfor også tilsige hr. Johannes Martin Olsen al mulig støtte, når det gælder EU, og når det gælder forhandlingerne mellem EU og Færøerne om de bedst mulige færøske markedsadgange for Færøernes fiskeri. Vi er parat til at støtte jer, hvor vi overhovedet kan, og man vil som før ved forhandlingsbordet finde os side om side med Færøerne for at sikre fornuftige aftaler. Jeg er enig med hr. Johannes Martin